

Motion till riksdagen 2024/25:1721

av **Jamal El-Haj (-)**

Hävande av ockupationen av Palestina

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den israeliska ockupationen av och bosättningspolitiken i Palestina måste upphöra och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige i FN och genom EU på varje sätt måste försöka förhindra den annektering av ockuperat palestinskt territorium som pågår och övertagandet av palestinska bostäder i Jerusalem och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Jerusalems delade status ska respekteras, att all ockupation måste upphöra och att Jerusalem ska vara huvudstad för båda folken för att en tvåstatslösning ska vara möjlig och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den israeliska ockupationen av och bosättningspolitiken i Palestina måste upphöra och tillkännager detta för regeringen.

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige i FN och genom EU på varje sätt måste försöka förhindra den annektering av ockuperat palestinskt territorium som pågår och övertagandet av palestinska bostäder i Jerusalem och tillkännager detta för regeringen.

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Jerusalems delade status ska respekteras, att all ockupation måste upphöra och att Jerusalem ska vara huvudstad för båda folken för att en tvåstatslösning ska vara möjlig och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den israeliska ockupationen av Palestina är en av de mest långvariga internationella ockupationer i världen. Den är ett resultat av första världskriget och att Storbritannien och Frankrike ville krossa och stycka upp det osmanska imperiet med hjälp av den arabiska befolkningen. Samtidigt utlovade den brittiske utrikesministern Balfour 1917 ett judiskt hemland i Palestina, dock under förutsättning att detta inte skulle komma att inkräkta på i Palestina redan existerande icke-judiska samhällens civila och religiösa rättigheter eller judars rättigheter och politiska status i något annat land. Ingen judisk stat utan ett judiskt hemland var den brittiska formeln.

Den delningsplan för dagens Israel som fastställdes 1947 genomfördes inte, utan staten Israel kom att omfatta även delningsplanens palestinska delar genom att de judiska miliserna erövrade dessa. Sexdagarskriget 1967 innebar att Israel ockuperade Golanhöjderna, Gazaremsan och resten av Palestina öster om Jordanfloden inklusive östra Jerusalem.

Av befolkningen i Israel är nästan en femtedel palestinier. En stor palestinsk befolkning lever i exil utomlands, mer än hälften statslösa, det vill säga utan medborgarskap i något land.

Situationen i Palestina är dyster, och extremister är dominerande på båda sidor. Gaza är idag en plats där palestinier lever under outhärdliga förhållanden, präglade av krig och blockader.

Hamas kontroll över Gazaremsan har inte främjat demokrati eller fred. Västbanken kontrolleras av den palestinska myndigheten, men det har inte hållits val på flera år, vilket har lett till att myndighetens demokratiska legitimitet ifrågasätts. Korruption är utbredd, och många barn och unga saknar framtidstro, vilket resulterar i hög arbetslöshet.

Samtidigt driver högnationalistiska och religiösa partier den israeliska politiken i en oroväckande riktning. Flera ministrar har uttryckt sig hatiskt och rasistiskt mot det palestinska folket, och det finns farhågor om att vissa av dem vill förinta det palestinska folket. Denna utveckling hotar inte bara fred och stabilitet i regionen, utan även grundläggande mänskliga rättigheter för alla berörda

Världssamfundet har varit överens om att Israel borde lämna de områden som ockuperades 1967. Detta har uttryckts i flera FN-resolutioner. Problemet är den bosättnarrörelse som på religiösa och politiska grunder vill återskapa ett Storisrael motsvarande ungefär kung Salomos historiska riken för mer än 3000 år sedan. Metoden har varit att med olagliga metoder överta palestinskt land på Västbanken och palestinska bostadsområden i Jerusalem i skydd av den israeliska ockupationen. På alla sätt försvåras palestiniernas liv och försörjning i syfte att driva bort dem.

I israelisk politik och bland Israels judiska befolkning finns och har alltid funnits de som sökt en fredlig uppgörelse men det är numera dystrare än någonsin. Precis som i Europa genomlever israelisk politik en omfattande partisplittring där nya partier och partikoalitioner ständigt bildas. Högerpopulismen har också tagit ett starkt grepp. Det var kontraproduktivt för fredsprocessen att den tidigare USA-presidenten Donald Trump erkände Jerusalem som Israels huvudstad och spelade upp falska fredsplaner ihop med Netanyahu.

Valet i november 2022 var det femte sedan den politiska krisen med oklara och svaga majoriteter inleddes 2019. Den tidigare premiärministern Netanyahu samlade en majoritet bakom sitt högerblock. En viktig del i detta är Nationella Unionen-Tkuma (Befrielse), ett högerextremt religiöst parti som är emot varje idé om en palestinsk stat och som gärna vill att Israel annekterar större delen av eller hela Västbanken.

Israel måste följa FN:s resolutioner och lämna Västbanken till palestinierna. Bosättningarna måste utrymmas kriget och blockaden av Gaza måste upphävas. al-Quds/Jerusalem är en gemensam stad för tre världsreligioner och två folk.

